

Publicerad 2005-12-26 08:25 av rebecca d

## **vart det bär hän**

vi var så unga  
och du var ännu lite yngre  
vi såg varandra

vad såg vi

två trasiga barn  
lekte vi oss till något  
oförstörbart

men jag den ständigt övergivna  
hur hade jag kunnat  
bevara

det var du som bar oss  
och din värld störtade samman

då byggde du murar

och det blev Amsterdam  
och Wien och så Wien igen

du såg på mig där bakifrån  
och jag föll för din längtan  
som var min  
och försökte jag värja mig  
så gick jag ändå i din blick

för några år sedan  
detta obevakade ögonblick  
oförberedda  
föll vi in i varandra igen

något föddes  
någon

och nu

bär jag

och helas

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rebecca d med Poeter.se id #3960 innehar upphovsrätten